

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **M. K.**,

skazanego z art. 9 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69a § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 października 2023 r.

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)

wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją

wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku

z dnia 28 kwietnia 2023 r., sygn. akt II 1 Ka 315/22,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Aleksandrowie Kujawskim

z dnia 4 marca 2022 r., sygn. akt II K 643/18,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W złożonej przez obrońcę skazanego M. K. kasacji od wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 28 kwietnia 2023 r., sygn. akt II 1 Ka 315/22, sformułowany został wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec M. K.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Tytułem wstępu należy zaznaczyć, że suspensywność zaskarżonego orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym ma charakter wyjątkowy. Oznacza to, że

wyłącznie w szczególnych przypadkach dopuszczalne jest wstrzymanie zaskarżonego kasacją rozstrzygnięcia. Wyrok (czy też postanowienie) posiadający atrybut prawomocności podlega bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 i 2 k.k.w.). Implikacją tego założenia dla postępowania zainicjowanego wniesieniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia od prawomocnego orzeczenia sądu odwoławczego kończącego postępowanie, jest to, że wniesienie kasacji nie wstrzymuje w sposób automatyczny wykonania tego rozstrzygnięcia.

Przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie określa przesłanek skutkujących wstrzymaniem wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia. W judykaturze wskazuje się, że podjęcie decyzji o wstrzymaniu wykonania orzeczenia możliwe jest w razie kumulatywnego zmaterializowania się dwóch kryteriów. Po pierwsze ocena podniesionych w kasacji zarzutów (dokonana w ograniczonym zakresie, bowiem jedynie na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia pozwala na pierwszy rzut oka stwierdzić wysokie prawdopodobieństwo ich zasadności. Po drugie, konieczne jest wykazanie przez podmiot żądający wstrzymania wykonania orzeczenia, że dalsze jego wykonywanie mogłoby dla skazanego wywołać wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

Uzasadnienie kasacji r. pr. P. Z. nie zawiera żadnych argumentów, które miałyby przemawiać za koniecznością wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia. obrońca skazanego ograniczył się w tym zakresie jedynie do sformułowania treści samego wniosku. Dokonując wstępnej kontroli kasacji, Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do jednoznacznego uznania zarzutów kasacyjnych za oczywiście zasadne. Przeprowadzona jednak na tym etapie jej analiza nie przesądza o kierunku ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy. Rozstrzygnięcie to musi być bowiem poprzedzone pogłębioną analizą i oceną podniesionych zarzutów kasacyjnych. Jednocześnie nie zmaterializowała się druga z przesłanek, która powinna zostać spełniona łącznie z pierwszą – autor kasacji nawet nie próbował dowieść, że wykonywanie orzeczonej wobec skazanego M. K. kary mogłoby dla niego wywołać wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, a nie ulega wątpliwości, że jej poszukiwanie nie jest rolą Sądu Najwyższego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[SOP]

[ms]